

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 76. Articulus de nihil solvendo pro Ordinum collatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

„clerter abeant, suisque fidelibus bono
 „exemplo praeluceant.

Sæcul. XVI.
 A. C. 1562.

Verum neutra horum sententia om-
 nibus probabatur, sed alia potius pro-
 ponebatur: dicebant enim alii: „ille
 „jam receptus mos neminem ordinandi
 „sine titulo, aut beneficii Ecclesiastici,
 „aut patrimonii ad victum idonei ho-
 „diedum obtinet, ne Sacerdotes cum
 „summa Sacri Ordinis contumelia men-
 „dicantes deprehendantur: quapropter
 „ad prævertendas fraudes, ac corru-
 „ptelas fanciatur, ut omnem Episco-
 „pus adhibeat diligentiam, ne patri-
 „monium, ad quod Clericus ordinatus
 „fuit, alienetur., Sed ab eo, inquit
 Paulus Sarpinus, longe diversum sentiebat
 Gabriel le Veneur Gallus, Episcopus Vi-
 variensis, affirmans, patrimonium clerico-
 rum esse quid seculare. Nihilominus prior
 illa opinio fuit approbata, moxque per-
 spiciemus, quod hanc in rem postea
 decretum fuerit promulgatum.

§. LXXVI.

*Articulus de nihil solvendo pro Ordi-
 num collatione.*

Pariter tertius discutiebatur articulus, **Sarpinus**
 in quo statuebatur, ne Episcopis,
 nec eorum Ministris quicquam pro Or-
 dinum collatione soleretur, & con-
 traria corruptela eradicaretur, porro

Hist. Eccles. Tom. XLIV. Kk circa

Sæcul. XVI
A.C. 1562.

circa decretum de super condendum diffi-
milis personarum conditio diversas e-
tiam pariebat opiniones; Episcopi enim
prædivites, si quid per se ultro, aut
per Officiales, aut Notarios accipere-
tur, id damnabant ut sacrilegum, ac
simoniacum: ex adverso Episcopi pau-
peres tum in Synodo præsentibus dona
sponte oblata ab illis, qui sacris Ordini-
bus initiantur, accipi posse contende-
bant, ita perorantes: „Sicuti sacrile-
„gus merito censendus est, qui pretio
„ordines divendit; ita is, qui eleemo-
„synam a Christo tantopere commet-
„datam aufert, charitatem everteret:
„eadem enim omnino ratio in ordina-
„tionibus militat, quæ in confessioni-
„bus, Missis, sepulturis, aliisque Ec-
„clesiasticis functionibus obtinet: nihil
„autem est causæ, cur vetari debeat,
„ne in illis magis, quam in his, quid-
„quam ultro detur, aut accipiatur,
„nam quod de eleemosyna etiam aliis
„temporibus elargienda objicitur, ad
„alias non minus functiones pertinet:
„ab antiquissimis vero temporibus con-
„suevit Ecclesia oblationes, & eleemo-
„synas his occasionibus accipere, qui-
„bus sublati, inopes Religiosi, qui
„inde victitant, ad victum aliunde quæ-
„ritandum necessitate cogentur: in-
„diciis autem manifestis constat, &
aquin-

„a quingentis annis compertum habe- Sæcul. XVI.
 „tur, divites ministeria Ecclesiastica A C. 1562.
 „non obituros: porro tali modo Reli-
 „gionis exercitium sensim interiret, &
 „populus cultu religioso destitutus, in
 „impietatem, & diversas perniciosas
 „superstitiones migraret: ceterum ut
 „extra ipsum Ordinationum argumen-
 „tum non egrediamur, si reprehensione
 „vacat, quod propter *pallia*, quæ a
 „sede Apostolica dantur Metropolitanis,
 „etiam millia aliquot aureorum depen-
 „dantur, cur Episcopo vitio vertatur,
 „ab iis, qui sunt ordine inferiores, ali-
 „quam grati animi testificationem ac-
 „cipere? aut quare de iis, quæ sunt
 „ejusdem generis, non diversæ tantum,
 „sed & contrariæ leges sanciantur?
 „nam etiam in Pontificali proditum
 „est, quod in Ordinationibus, dum in
 „peragenda re divina ad oblationes ve-
 „nitur, cerei, qui tamen sunt res se-
 „culares, Episcopo ordinanti ab Ordina-
 „tatis offerantur: quibus tamen vel
 „numerus, vel apparatus, pretium, &
 „æstimatio potest addi: quapropter id,
 „quod in pauperibus Episcopis repre-
 „henditur, non est adeo odiosum, neque
 „indecens, ut cum ejus ordinis infamia
 „alii laudem sibi arrogent reformatorum,
 „verius Pharisæorum imitatores, dum
 „*festucas observant, ipsi excolantes culicem* : „

Sæcul. XVI. ceterum nonnulli dicebant, quod ar-
A. C. 1562. tculus hic non possit decerni, cum con-
 trarius sit Decreto Innocentii III. Pon-
 tificis in Concilio IV. Lateranensi Oe-
 cumenico, in quo non solum probatur
 consuetudo ultro dandi, & accipiendi
 quiddam temporale in administratione
 Sacramentorum, sed præcipitur etiam
 Episcopis, ut censuris, & pœnis Eccle-
 siasticis populum adigant ad eam con-
 suetudinem observandam, addito etiam
laudabilis encomio iis, quæ nunc sicut
 impia, & sacrilega damnantur.

Attamen Dionysius natione Græ-
 cus ex ordine S. Francisci Episcopus
 Milopotamensis longa digressione excur-
 rens hunc in modum perorabat: „de-
 „betur quidem Ecclesiasticis victus, &
 „præterea quiddam in subsidium, sed
 „huic satis, superque est provisum de-
 „cimarum assignatione; Clerus enim,
 „etsi decimam populi partem non con-
 „stituat, grandem tamen portionem
 „accipit, præter alia bona, quæ duplo
 „plura possidet: quare iniquum vide-
 „tur, illud adhuc exigere, cujus jam
 „centuplum accepit: si vero conten-
 „dunt, esse pauperes Episcopos, tunc
 „respondéo, quod id non arguat Ec-
 „clesiæ egestatem, sed opes ejusdem
 „non æquis portionibus divisas: justa
 „enim, & legitima distributione insti-
 tuta

„tuta, adeo abunde omnibus provisum
 „foret, ut operam suam libere impen-
 „dere deberent, quin quidquam præter
 „id, quod aliunde debitum est, acci-
 „pian. His propositis fatebatur, quod
 „non sit adeo facile tam multos abusus
 „eodem momento auferre, sed ab Ordi-
 „nationibus commode posset sumi refor-
 „mandi initium, ita tamen, ut non ad
 „solam conferendi Ordinis actionem
 „hæc emendatio restringatur, sed ad
 „alia, quæ actionem eam antecedunt,
 „etiam extendatur: in magnum enim
 „dedecus cedit, quod Clericus, qui
 „ab alio Episcopo, ubicunque placue-
 „rit, initiari petit, literas dimissoria-
 „les a Cancellariis Episcopatum pe-
 „cuniis sibi acquirere, aut facultatem,
 „vi cuius extra præscriptum tempus
 „ordinetur, Roma magno pretio com-
 „parare teneatur: hos ergo abusus
 „emendandi cura suscipiatur., Equi-
 „dem hæc de dimissorialibus, ut vo-
 „cant, Episcoporum literis opinio mul-
 „tis fuit accepta, quoad alterum vero de
 „facultatibus Roma quæsitus Cardinalis
 „Simonetta monuit, quod ad Synodi co-
 „gnitionem id non pertineat, sed Pontifex
 „de ea re sit prospecturus. Postmodum
 „de mercede Episcoporum Secretariis,
 „& Notariis Apostolicis, qui concessi Or-
 „dinis diplomata, vel alias literas con-
 „ficiunt,

Sæcul. XVI.
 A.C. 1562.

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

ficiunt, debita agebatur, ubi alii, quod hæc munia sint profana, putantes, quicquam recipere, aut exigere ipsis prohiberi non posse censebant: econtra autem alii illud munus esse Ecclesiasticum existimantes affirmabant, quod haud liceat quicquam accipere: demum Antonius Augustinus Episcopus Herdensis rerum antiquarum peritia, necnon jurisprudentia clarus dicebat: „ in Ecclesia veteri ministri in conspectu totius „populi ordinati fuere, ut diplomate, aut „literis testimonialibus opus non esset: „insuper tunc temporis uni titulo, sive „beneficio addicti Diœcesin non mutabant: si vero forte negotii causa „alio proficiscendum esset, ab Episcopo „litteras impetrarunt, quæ tum *formatæ* „dicebantur: testimonialium vero litterarum usus, ex quo populus Ordinationibus intervenire desiit, & clerici „vagari, ac discurrere cœperunt, ad „supplendam populi præsentiam fuit „introducendus: itaque Episcopalis Secretarii officium pro sæculari munere ducendum est: cum tamen rei in materia spirituali sit annexum, cum moderate exercendum venit, hinc merces quidem Notariis concedenda est, sed certis limitibus circumscripta, ac moderata. „ Verum hæc quæstio non-
nisi

nisi in Sessione vigesima prima fuit ^{Sæcul. XVI.}
decisa. ^{A. C 1562.}

§. LXXVII.

*Distributiones quotidianæ pro
Canonicis.*

Quarto capite proposita fuit quæstio de præbendis, & distributionibus Ecclesiarum Cathedralium, aut Collegiatarum, in quibus Canonici sunt, vel Capitulum habetur: equidem Canonici olim una omnes communi mensa, ac sumptu ad instar Monachorum Regularium victitabant, vel seorsim, aut in pecuniis, aut in annona unicuique singulis diebus necessaria distribuebantur, cum autem hæc distributio fieret absoluto divino ministerio, cui omnes horis per Canones præceptis interesse iubebantur, hinc horæ ejusmodi precibus præstitutæ appellabantur *Canonicales*: illi autem Ecclesiastici, qui sub præfatis horis Divina hæc officia persolvebant, *Canonici* appellabantur: Verum hæc pecuniarum, ac annonæ distributio exiguo tempore in usu erat, eique subrogabatur divisio reddituum, e quibus cuilibet Canonico sua assignabatur portio, quæ portiones postea *præbendæ* appellari consueverant: porro hæc distributiones fiebant eo tempore, quo Canonici divino intererant officio, inter